

Jan van Buren

Het beste komt nog

Ontbrekende stenen in Ezechiël

Ezechiël 28:13; Exodus 28:17-20

Sinds meer dan dertig jaren ben ik in het bezit van de drie afgebeelde stenen: de barnsteen, de agaath en de amethist. Onopvallend lagen ze in onze woonkamer. Soms nam ik de stenen in mijn hand, maar hechtte er weinig waarde aan. Totdat ik onlangs over edelstenen las in de Bijbel. Nu geven deze drie stenen mij een beeld van het verleden en van mijn toekomst.

Bij het ouder worden ondervinden we de vergankelijkheid van ons aardse bestaan, het aftakelen van het lichaam. Dingen die je toen je jong was gemakkelijk gingen, kun je bij het ouder worden niet meer. Men zegt dan terugkijkend op de voorbije jaren: Het beste heb ik wel gehad! Terugkijkend is er grote dankbaarheid jegens God, onze Schepper, dat er een ontmoeting in mijn leven kwam met Hem. Toen ben ik zoals een edelsteen door Hem gevonden. En door het geloof in de Heere Jezus ben ik opnieuw geboren. Vanaf dat moment ervaar ik dat Hij mij met liefde

en zorg omringt en als een nieuwe schepping door alle omstandigheden van het leven heen vormt.

Bij het lezen van Ezechiël 28:13 ontdekte ik een overeenkomst en een contrast met Exodus 28:17-20. In beide gedeelten lezen we over edelstenen. In Ezechiël 28 lezen we over de schepping en over de satan met zijn hoge positie. Op de berg van God, in de hemel, te midden van geestelijke schepselen – de engelen – was deze cherub een beeld van volkomenheid en schoonheid. Totdat er onrecht in hem werd gevonden, en hij ondanks zijn heerlijke positie uit de hemel werd verdreven. En toen kwam hij als een indringer naar de aarde, om de mens te verleiden en mee te slepen in zijn opstand tegen God. Zijn heerlijkheid als beschuttende cherub te midden van vurige stenen, als belangrijk geschapen wezen in de schepping, werd door de Schepper weergegeven door negen edelstenen.

In Exodus 28 vinden we een beschrijving van de hogepriester met de efod, en de borst-tas met twaalf stenen: de robijn, topaas, karbonkel, smaragd, saffier, diamant, barnsteen of hyacint, agaath, amethyst, turkoois, onyx, jaspis. Het getal twaalf in de Bijbel laat ons iets zien dat compleet is. De hogepriester is een beeld van de Heere Jezus, Die het met Zijn bloed mogelijk maakte dat mensen met God verzoend kunnen worden. En zoals de hogepriester het volk Israël vertegenwoordigde bij God en hen als twaalf stenen droeg op zijn borst, vertegenwoordigt de Heere Jezus nu de gelovigen bij God en zijn wij dichtbij Zijn hart. Johannes ziet de Heere Jezus op Zijn troon in de hemel gevisualiseerd in de schitterende steen jaspis en de bloedrode steen sardius. Een symbool van God als licht en God als liefde. De regenboog rondom de troon als een smaragd is een symbool van Zijn trouw (Openb. 4:3).

Het bijzondere van de stenen in de efod van de hogepriester is, dat deze stenen ook in Openbaring 21 worden genoemd. Daar wordt de gemeente als het Nieuwe Jeruzalem, figuurlijk voorgesteld met de lichtglans van een kristalheldere jaspissteen, verbonden gezien met de Heere Jezus. Waarbij de fundamenten van de muur van de stad met twaalf edelstenen zijn versierd (Openb. 21:19-21).

De drie stenen op de derde rij van de efod van de priester, de barnsteen of hyacint, agaath en amethyst worden in Ezechiël 28 *niet* genoemd. Daar dus geen twaalf, maar negen stenen. Hieruit kunnen we de les leren dat de heerlijkheid van de verlossing van mensenkinderen en de heerlijkheid van de nieuwe schepping op grond van de liefde en genade van God, weerspiegeld in het Nieuwe Jeruzalem – resp. beschreven in Exodus 28 en Openbaring 21 – groter en heerlijker is dan de heerlijkheid van God in de eerste schepping zoals beschreven in Ezechiël 28.

Zoals edelstenen het licht weerkaatsen, weerkaatst de schepping het licht van Christus. Christus echter weerkaatst het licht niet, maar is als God het licht van de wereld en de uitstraling van Gods heerlijkheid (1 Joh. 1:5; Hebr. 1:3). De derde rij edelstenen die we in Ezechiël 28 niet vinden, kunnen we zien als een beeld van de Heere Jezus, zoals Hij in het derde evangelie door Lukas als waarachtig God en Mens wordt beschreven. *'Een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken'* (Luk. 2:31).

Edelstenen zelf geven geen licht; wanneer zij echter bewerkt, geslepen en gepolijst zijn en het licht erop valt, weerkaatsen ze de prachtige kleuren van het licht. Zo gebruikt God de moeilijke omstandigheden in het leven van gelovigen. Zoals edelstenen polijst en slijpt Hij ons om de heerlijkheid van Christus te weerspiegelen (2 Kor. 3:18). Om gelovigen te bemoedigen schrijft Paulus: *'Daarom verliezen we de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke mens van dag tot dag vernieuwd. Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt ons een alles overtreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg'* (2 Kor. 4:16-17). En dan voegt hij door de Heilige Geest geïnspireerd eraan toe: *'Het lijden van de tegenwoordige tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. In dezelfde hoop waarin wij zalig zijn geworden, verwachten wij ook dat de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God'* (Rom. 8:18-25).

Toen God ongeveer zesduizend jaar geleden uit het niets de hemel en de aarde schiep, maakte Hij daarna scheiding tussen het water en het droge, de aarde. Deze scheiding ging gepaard met een uitbarsting van de aarde met enorme kracht bij het verplaatsen van water en aarde. En door erosie ontstonden rivieren, en door afzetting gesteenten. Zoals er bij de rivieren in Eden goud en onyxstenen gevonden werden. Bij de schepping en nadat de wateren die op de aarde waren na de zondvloed bijeen verzameld werden, barstte vanuit de diepte van de aarde vloeibaar gesteente naar boven en ontstonden er onder invloed van de druk en door de veranderde temperatuur kristallen en massieve (edel)stenen. Edelstenen worden veelal gevonden bij rivieren of beddingen van oude rivieren. De barnsteen heb ik gevonden in opgebaggerd zand uit de Noordzee. De barnsteen is versteend hars van naaldbomen uit de tijd dat de Noordzee een woud van bomen was. Dit herinnert mij eraan dat ik iets in handen heb, wat na ongeveer viereenhalfduizend jaar boven water kwam (Gen. 2:9-15; 8:11).

Zo komt er een dag dat alles wat de mensen gedaan hebben openbaar wordt, in het licht komt en zij ook vergelding ontvangen: hetzij goed, hetzij kwaad (1 Kor. 3:10-15; 2 Kor. 5:10). Maar ook, wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die

ons leven is, zullen wij geopenbaard worden in heerlijkheid. En God zal alle eer krijgen voor wat Hij in en door ons bewerkt heeft (Fil. 2:13-15; Kol. 3:4).

Met dit toekomstbeeld voor ogen hebben de drie ontbrekende stenen in Ezechiël 28 voor mij een bijzondere waarde gekregen. Wanneer ik nu deze drie stenen zie liggen, kijk ik er heel anders naar dan al die jaren ervoor. En er komt vreugde in mijn hart en ik denk aan mijn toekomst. En dan herhaal ik de uitspraak van de bekende evangeliste Corrie ten Boom: HET BESTE KOMT NOG!

